

De Tijdcapsule

Patrick van Rosendaal
in de verleden tijd

Wat wilde u worden als kind?

'Ik wilde vooral naar het buitenland. Dat heb ik aan mijn grootmoeder te danken, die in Frankrijk woonde. Ze verhuisde voor mijn grootvader naar België, maar vertelde uit heimwee veel mooie verhalen. Daardoor ging ik in Parijs studeren en werken. Dat was het begin van mijn internationale carrière. Ik wilde de wereld zien.'

Welk onvergetelijk moment wilt u opnieuw beleven?

'De ontmoeting met Ineke, mijn vrouw. Die dag was ik me samen met een van mijn vrienden op een rooftopbar wat moed aan het indrinken om een feestelijke avond tegemoet te gaan met Janice Williams (de dochter van comedian Nigel Williams, red.). In half beschonken toestand heb ik toen zo jolig mogelijk over New York en mijn beroep proberen te vertellen. Ik besepte het niet meteen, maar naast Janice stond de vrouw van mijn leven.'

Wanneer wist u dat u het juiste carrièrepad bewandelde?

'Door hier te komen wonen en werken heb ik echt een *purpose in life* gekregen. Je maakt een verschil, of dat nu voor CEO's of voor grootmoeders is. Beseffen dat je succesvol in de *people pleasing business* zit, is betekenisvol.'

Wat was uw jongste euforische moment?

In New York met de kinderen wakker worden is pure euforie.

Patrick van Rosendaal (49) is een Vlaamse, officieel erkende gids in New York en de auteur van vier boeken over de stad.

'Toen mijn zoontje onlangs in ons bed kwam slapen. 's Ochtends samen wakker worden met de zon in mijn favoriete stad is pure euforie. Ik kreeg er als bonus nog mijn dochter bij die het zalig vond toen ze besepte dat ze niet naar school moest omdat het zondag was.'

Wat is het moeilijkste moment dat u ooit beleefde?

'De geboorte van mijn zoon, die met medische problemen gepaard ging. Het was een confronterend gevoel van machteloosheid. Ik was fysiek en mentaal gebroken. Maar vandaag stelt mijn zoon het goed.'

Is er iemand die uw leven heeft veranderd, maar het niet weet?

'Ik heb altijd weinig zelfvertrouwen gehad, en in mijn schooltijd werd dat gevoed door enkele leerkrachten die zeiden dat ik niets zou bereiken in het leven, in het bijzonder een leerkracht Engels. Het maakte mij onzeker, waardoor ik op zoek ging naar bevestiging. Al je dan decennia later in het voorwoord van je eerste boek kan schrijven 'Aan hem die dacht dat ik moest gaan kantklossen...' is dat een heerlijk gevoel. En dan moesten er nog drie boeken volgen.'

ROBIN DE CLERCQ

Elke week neemt iemand plaats in de Tijdcapsule, om te vertellen over de verleden, de tegenwoordige, de toekomstige en de on-eindige tijd.